

SAUNA
MARIA JAÉN

LA LENGUA
PERDUDA DE LES
GRUES
DAVID LEAVITT

BALL DE FAMÍLIA
DAVID LEAVITT

L'ENCÀRREC
F. DÜRRENMATT

EL VIATGE
MÉS LLARG
E. M. FORSTER

COLUMNA

IRADIER, 26, bxs. 08017 BARCELONA
TELÉFON (93) 418 59 06

la» senyora Channing en les etapes més bel·ligerants i agressives d'aquest personatge. Per si no era prou, el portaveu socialista afirmà tenir tants coneixements al respecte, no perquè ell veia la sèrie, que quasi mai, sinó perquè li ho contava «mi mujer que sí que la ve». El deliri.

Aquestes confessions de la vida privada del senyor Guardiola precediren

la qualificació de la senyoreta Barberà al senyor Lerma com d'un «incapaz» per a respondre com calia a les denúncies de l'oposició popular... (Lerma s'havia referit a ell mateix com un orador «generoso»...).

Quan acabà la sessió, encara es va poder sentir com Rita Barberà es penedia d'haver comparat Lerma amb Richard Channing: «¡Tenía que haberle dicho Chu-Lin!». □

LA POLÈMICA DELS IMMIGRANTS ARRIBA AL PARLAMENT
BALEAR I POT PROVOCAR CANVIS

¡Ja en som prou, forasters a casa!

En el fons de la polèmica sobre la immigració que somou la societat balear hi ha qüestions econòmiques, que alguns consideren de supervivència.

D. Quetber/X. Sastre

Les declaracions del president del govern balear a *La Vanguardia* foren l'inici d'un calent mes de febrer amb acusacions polítiques creuades entre els diversos grups. El PSOE anuncià una moció de censura contra el president, que després fou ajornada a l'espera de les explicacions que donés Canellas al Parlament Balear. El president Canellas féu, dijous, unes declaracions al Centre Regional de TVE ressenyant el que no havia dit i que algú li atribuïa, «més interessat en la lluita política que no a defensar el vertader benestar del nostre poble». Aquelles paraules, que semblaven avançar la línia que seguiria el congrés d'AP-Balears de darries de març, han esdevingut pedra de toc de la política a seguir en aquestes illes.

Xifres canten. S'enregistra una xifra rècord d'atur a les Illes (seixanta mil) i, en ser preguntat el president Canellas sobre el que té pensat fer el govern per frenar l'atur, el president al·ludeix al creixement constant de la construcció i la vinguda de treballadors peninsulars, que inflen les xifres amb atur tècnic, que no real, i apunta que s'hauria de mirar de canviar l'apartat de la Constitució referent a la llibertat de fixar la residència perquè «l'esforç generador de llocs de treball és descompensat per l'arribada de nova gent».

El president es referma en les seves novedoses afirmacions i comença la batalla dialèctica, amb acusacions troneres per tots els costats.

De seguida, es manifesta donant suport a les afirmacions del president el conseller d'Economia i Hisenda, dient que el president practica «l'ecologisme biològic». Segons aquest conseller, Alexandre Forcades, «així com es protegeix el paisatge amb un ecologisme urbanístic, cal protegir el poble de les Illes amb aquest ecologisme biològic». El comitè executiu d'AP va treure un comunicat on afirmava que «a les Illes ja som massa». La polèmica estava servida.

La història dels fets més recents es remunta als mesos d'octubre, quan el conseller d'Economia i Hisenda va a Madrid a demanar uns convenis per valor de mil milions aparaulats per l'anterior conseller quan firmà el finançament de 1987. El govern de Madrid li demana els papers que té firmats. I aquests no parlen gens ni mica dels mil milions. Comencen en aquestes hores les manifestacions *nacionalistes* del conseller que ha acabat dient que «l'enemic el tenim a casa i no és altre que el delegat del govern».

Es reuneixen a Mallorca els responsables de política financera de les comunitats de Catalunya, Aragó, Cantàbria i Andalusia per a comentar la injecció de 15 mil milions a Euskadi i forçar la reunió del Consell de Política Financera i Fiscal de l'estat i replantejar les fórmules de finançament a les CCAA. Però les partides estan pressupostades i aprovades.

El conseller Forcades anuncia la celebració d'unes jornades tècniques sobre el tema, ben aviat, a Palma, alho-

ra que explica que els pressupostos de les Balears, sobre els 15 mil milions, estan vinculats a les decisions del govern de Madrid, qui, en negociar les transferències, es deixà uns remanents per a futurs convenis, sense tenir en compte les noves inversions —cas de les carreteres, adquisició de zones naturals a protegir...— i sense valorar suficientment la ponderació de la insularitat.

Els pressupostos foren contestats amb més d'un miler d'esmenes a la cambra autònoma pels socialistes. Ara, els cinc anys de l'aprovació de l'Estatut han animat el grup conservador a replantejar-se la qualitat de l'autonomia balear i volen reclamar el màxim de competències i carta blanca en la gestió.

L'ajornament de la presentació d'una moció de censura per part dels socialistes, a més de la clara impossibilitat de reeixir, respon a l'estratègia de no provocar un replegament de tot el centre-dreta entorn de la figura de Canellas i aprofitar el contencions Cladera-Quetglas per a portar el debat de la immigració al carrer. Amb aquesta finalitat, el PSOE ha encetat una campanya de cartells que resen: «Ter-

La polèmica pot provocar canvis al Parlament.

ra de tots. Llibertat de residència».

Els assessors d'imatge del president Canellas no deixaren passar el fet i li organitzaren una aparició televisiva. Anunciaren una declaració institucional televisada prèvia a la compareixença parlamentària, mentre els directius del Centre Regional de TVE van vendre als grups de l'oposició que es tractava d'una simple entrevista amb el president. Aquest aprofità el fet de marcar les línies mestres de la seva intervenció parlamentària. Digué: «ens preocupa que, dins aquests anys de prosperitat, d'economies de desenvolupament positiu, el creixement no hagi vingut acompanyat d'una disminució de les xifres d'atur, sinó més aviat el contrari. Em deman què passarà quan comencin a fer-se sentir els efectes de la reconducció econòmica cap a creixements més controlats».

Els socialistes s'engresquen amb el tema social i obliden el fet diferencial. Els nacionalistes d'esquerra no volen donar, per això, un xec en blanc a un possible pacte PSOE-CDS per tombar el president. Potser del debat parlamentari del dia 24 en sortirà alguna solució o s'aclarirà l'espectre polític. □

Immigrats: pocs i amb doblers

A) ¿Creu vostè que l'actual sistema de finançament de l'estat cap a les autonomies perjudica les Illes Balears?

B) ¿Està d'acord que s'hauria de restringir la immigració per frenar l'atur a les Illes?

Gori Mir, historiadore, escriptor

A) Evidentment, les Illes Balears queden perjudicades. Està relacionat amb les competències que s'exerceixen, una vegada assumides. El problema és que Alianza Popular ha passat d'estar en contra de l'autonomia a creure-hi. A partir d'aquí ha canviat de posició.

El sistema actual de finançament no m'agrada, però és evident que Alianza Popular no pot anar predicant el victimisme, perquè ella és una de les principals responsables que estiguem limitats per l'Estatut que ara tenim.

B) Alianza Popular es va equivocar una vegada més. No s'ha de reformar la Constitució, sinó l'Estatut.

Hi ha d'haver una planificació a llarg terme de les possibilitats de creixement demogràfic de les Illes Balears i al mateix temps, posar en marxa aquelles mesures que signifiquin que tot allò que podem fer els mallorquins no ens ho vinguin a fer els immigrants. S'ha de fer una política d'integració amb els immigrants que ja són aquí, una cosa que AP no ha fet.

Tomeu Colom, professor de Dret

A) Deduec que la comunitat no ha sabut negociar en el moment oportú amb la comissió estatal corresponent

o quan prenen acord les comissions mixtes de traspassos de serveis. I, d'altra banda, l'estat es reserva el màxim de recursos per poder fer la política que ell vol, o subscriure convenis inclús amb matèries que són competència exclusiva de la comunitat autònoma. L'estat ens regateja.

B) La immigració no és bona ni per a qui ve ni per a qui la rep. Provoca desarrelaments en els dos casos. Una segona immigració com la que va venir l'any seixanta ens perjudicaria. Ara bé, em sembla inadmissible que ho digui el president, quan ell practica una política liberal que provoca aquests desequilibris. Si no hi hagués desenrotllisme, no hi hauria immigració.

Francesc Albertí, president de la Confederació d'Empresaris de les Balears (CAEB)

A) Ens perjudica totalment. És injust. Jo compartesc la idea de molta gent que creu que hauriem de tenir un estat federal econòmic, no dic polític. Ni de dretes ni d'esquerra. Això vol dir que els doblers que nosaltres tenim, els administrem nosaltres.

B) Primer hauriem de saber si és cert que tenim 60.000 aturats. Jo no ho crec. Després miraria qui són els que viuen aquí, en realitat immigrants acceptats, que vinen i treballen aquí. Però aquells que no han fet mai feina aquí no tenen per què ser residents de les Illes Balears. Aquí, a alguns individus, ja no pari només d'espanyols, en arribar els haurien de demanar quants doblers duen, com fan totes les nacions civilitzades, i enviar-los a casa seva si no tenen les coses com toca. □